

Organizacja czasu wolnego w pracy z ludźmi niepełnosprawnymi intelektualnie

Organizacja czasu wolnego z wykorzystaniem gier, zabaw i metod aktywizujących w pracy z ludźmi niepełnosprawnymi intelektualnie.

Organizacja czasu wolnego z wykorzystaniem gier, zabaw i metod aktywizujących w pracy z ludźmi niepełnosprawnymi intelektualnie.

Zasada podstawowa

Organizacja czasu wolnego jakiegokolwiek osoby, w żaden sposób nie może odbyć się bez jej osobistego udziału. To zadanie musi być wyjątkowo zindywidualizowane, dopasowane do potrzeb i specyficznych upodobań bezpośrednio zainteresowanego. Tak więc, organizacja czasu wolnego osoby niepełnosprawnej intelektualnie, w kwestiach priorytetowych, nie różni się niczym od planu zajęć każdego z nas. Pamiętajmy, że Pan Kowalski to całkiem inna, osobna od reszty, niepowtarzalna jednostka o szczególnym imieniu, potrzebach i zainteresowaniach.

Przede wszystkim musimy mieć na względzie DOBRO konkretnego człowieka, stan jego zdrowia i samopoczucie psychiczne. Nie bez znaczenia jest też poszanowanie wolności i godności osobistej, które zwłaszcza u osób niepełnosprawnych intelektualnie łatwo naruszyć. Jeśli przyjdę z gotowymi zestawami zajęć, choćby proponowanymi przez specjalistów, mogę zatracić zdolność zaobserwowania tego, co jest szczególne tylko dla Paulinki.

Każdy z nas ma ukryte zdolności, indywidualne ukierunkowania, sobie wiadome pragnienia, marzenia i cele. Jak pisał św. Tomasz „Individuum est ineffabile”, co można pięknie przetłumaczyć „człowiek jest tajemnicą”. Odkrywanie tej tajemnicy może dawać nam mnóstwo radości. Może uczyć nas autentycznej miłości do bliźnich, z której czerpać będziemy o wiele więcej satysfakcji niż ze znikomych efektów pracy.

Rzecz druga: organizując czas wolny musimy wziąć też pod uwagę stopień upośledzenia; czy jest on: lekki, umiarkowany, znaczny, głęboki.

Pamiętać należy, że czas wolny to czas przeznaczony na wszelkie zajęcia, jakim może oddawać się jednostka z własnej ochoty, bądź dla rozrywki. Bądź też dla rozwijania swych wiadomości lub bezinteresownego kształcenia dobrowolnego udziału w życiu społecznym (poza obowiązkami). Nie możemy, więc narzucać przez nas wybranego dobra w myśl zasady „to, co jest dobre dla mnie nie koniecznie jest dobre dla ciebie”. Planując i organizując ten czas należy stawiać cele, które będą służyły dobru i samopoczuciu podopiecznych.

Dużą pomocą jest korzystanie z naturalnych i społecznych uwarunkowań – pory roku, obrzędy religijne, które urozmaicą czas, gdyż na tą samą zabawę trzeba czekać cały rok. Dobrze też mówić w zimie o imprezach letnich i na odwrót, tak, aby krzewić zainteresowanie i entuzjazm.

Wiosna – pisanki na balonikach, koszyczki z gazety, kurczaczki z włóczki, bazie i palmy wielkanocne. Polowanie na pierwsze oznaki wiosny.

Lato – wyjścia do parku, na łąkę – zabawa w ciuciubabkę, w „zgadnij, kto to” (siedzącemu na ławce zawiązuje się oczy i zgaduje on, kto wydał ten dźwięk).

Jesień – zbieranie liści, kasztanów – robienie z nich zwierzątek, robienie pieczętek z kartofli. Wyjście na cmentarz zapalić znicze na nieznanym grobach, dzień po święcie, gdy nie ma już tłumów.

Zima – dokarmianie zwierząt, lepienie bałwana, robienie szopki, ubieranie choinki, robienie stroików na stół, śpiewanie kolęd, dzielenie się opłatkiem. Zabawa przebierańców na nowy rok.

Gry i zabawy – „chodzi lisek koło drogi”, „mam chusteczkę haftowaną”, „ciuciubabka”, „zgadnij, kto to” lub „jakie

to zwierze” (naśladowywanie zwierząt i ich głosów). Strojenie najśmieszniejszych min. Robienie i puszczenie latawców i wiele, wiele innych zabaw do woli...

Wykorzystanie sztuki – proste instrumenty np. trójkąt, tamburyn, bębenek, kastaniety, cymbałki, klaskanie, śpiew solo i w grupkach 2 -4 osobowych, oraz wszystkich razem. Układanie piosenek o nas i opiekunach. Nauka tańców, własne przedstawienie, występy. Wykorzystanie malarstwa i rzeźby w ozdabianiu własnego otoczenia, kolorowanie gotowych figurek gipsowych. Malowanie swojego samopoczucia np. na pomarańczy, którą się zje.

Sport – aerobik, gimnastyka artystyczna (np. ze wstążką na patyku, hula hop), odbijanie piłki w parach (rzucanie jej sobie) – zawody sportowe, gimnastyka korekcyjna – wyścigi na piłkach.

Najważniejsze aby nieustannie kontrolować i stymulować efekty i skutki organizacji czasu wolnego. Jego wpływ na samopoczucie konkretnych podopiecznych, oraz na jedność i zaufanie całej grupy.

Edyta Bijak

Artykuł [Organizacja czasu wolnego w pracy z ludźmi niepełnosprawnymi intelektualnie](http://www.free-art.pl). zaczerpnięty z serwisu www.free-art.pl.

Autor: Edyta Bijak

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl